

Der er isørigt med Hensyn til disse andre Fyrpæssere, eller hvad man vil kalde dem, endnu et Forhold, hvorpaa jeg skal henlede Opmærksomheden. To af vore vigtigste Fyr her i Landet, nemlig Møens og Stevns Fyr, pæsses, saavidt jeg veed, paa den Maade, at der til to af de største Godseiere i Landet bliver udredet et Beløb af 600 Rd. som Godtgjørelse for Besørgelsen af deres Pæsning, og disse Mænd overdrage da denne til en af deres Underordnede, med hvem de træffe Overenskomst om en mindre Betaling. Det forekommer mig, at det vilde være en rimeligere Fremgangsmaade, om Ministeriet søgte at komme til directe Overenskomst med de Folk, som virkelig udføre Forretningen, istedetfor med disse Godseiere, som naturligtviis ikke tage Deel i Arbeidet, men overlade det til Andre imod en ringe Godtgjørelse. Den Sum, der gives dem, nemlig 600 Rd., er saa høi, at man vist uden Vanstuelighed derfor kan engagere Folk til at pæsse Fyrene.

Marineministeren: Med Hensyn til, hvad der er indtalt angaaende Fyringenieuren, skal det meget glæde mig, om det maa blive nærmere undersøgt, hvorledes Sagen dermed forholder sig. Et æret Medlem har oplyst, at Fyringenieuren tidligere har havt en overordentlig ringe Lønning, og dette forholder sig ganske vist rigtigt; men det maa bemærkes, at der paa samme Tid ikke blev forlangt stadige Forretninger af ham, hvorimod han fik Extrabetaling for alle de Forretninger, han dengang udførte; naar han opførte en Bygning eller gjorde en Tegning, erholdt han Betaling derfor udenfor sin Lønning. Imidlertid er hans Lønning i den seneste Tid, som det vil sees af Motiverne, med Rigsdagens Sanction bleven reguleret omtrent som her foreslaaet, nemlig til en Begyndelsesgage af 1400 Rd., og han har dernæst, saavidt jeg erindrer, efter 5 Aars Forløb faaet et Tillæg af 300 Rd. Jeg troer derfor ikke, at det her foreslaaede kan siges at afvige fra, hvad der tidligere er blevet vedtaget af Rigsdagen. — Med Hensyn til det, der er blevet indtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgfreds (Schønheyder) angaaende Pensionen til Fyrimestrene, skal jeg be-

mærke, at, da der dog dertil maa forbres paalidelige Mænd, er der stor Grund til at give dem Pension, og dennes Størrelse vil jo derhos blive overordentlig ringe, naar det, som det ærede Medlem sagde, vil kunne ventes, at de forblive i deres Stilling næsten til deres Dødsdag. Deres Pensionering vil da ikke falde Landet til stor Byrde, men paa den anden Side at lade ældre Mænd, som muligviis sidde med Familie, og som maae afflediges, gaae over paa Fattigvæsenet, hvilket sikkert vilde blive Tilfældet, da deres Lønning i den Stilling, Staten har betroet dem, ikke er mere end 500 Rd., synes rigtignok at være meget haardt imod Folk, der have opfyldt deres Pligter, om disse ogsaa have været af ringe Omfang. — Man har dernæst spurgt, hvorfor der ikke er opført en Sum til Lønninger for det underordnede Personale ved Fyrene, men jeg skal dertil bemærke, at dette vilde forekomme mig meget uheldigt, thi det er klart, at det med de stadige Forandringer, der foregaae ved Fyrene, og den stadige Tilgang af nye Fyr, som finder Sted, vilde være meget uheldigt at have en fast Sum opført i Loven, som med hvert kommende Finantsaar maatte forandres. Det er derfor anseet for rigtigt, at den Sum, der behøves til det underordnede Personale, hvert Aar bliver fastsat ved Finantsloven.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, sattes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 56 Stemmer.

Spønsel: Paa det Udvalgs Begne, der er nedsat til at tage forskjelligte Lønningsforslag under Overveielse, skal jeg tillade mig at foreslaae, at ogsaa dette Lovforslag henvises til det samme Udvalg.

Uden videre Forhandling vedtoges ovenstaaende Forslag eenstemmig med 55 Stemmer.

Man gif derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen:

Tredie Behandling af „Udkast til Lov angaaende Statskassens Over-